

ΠΙΝΥΞ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ὀδὸς Μχιζῶνος.	Συνδρομὴ ἑτησία δρ. 6. — Καταχωρήσ. ὁστίχος λ. 30. Λιευθοντῆς Σ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δικηγόρος	ΠΑΤΡΑΙ 15 Ἀπριλίου 1897
----------------------------	---	----------------------------

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ δικαστικά τέλη ἐπὶ μὴ ποινικῶν ὑποθέσεων.
 Νομολογία Ἀρ. Πάγου (1897) Πολιτικῆ. Ποινικῆ
 Νομολογία Ἐφετερίου Πατρῶν (1896)
 Νομολογία Πρωτοδικείου Πατρῶν (1897).
 Τοῖς ἑξηνοδικαίς.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΤΕΛΗ ΕΠΙ ΜΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (*)

II

Ἱστορικῶς

Ἀπὸ ἱστορικῆς ἐπόψεως, θέλομεν ἐξετάσει τὰ δικαστικά τέλη παρ' Ἀθηναίους, παρὰ Ῥωμαίους καὶ ἐν τῷ Μεσαίῳ.

Παρ' Ἀθηναίους τὰ δικαστικά τέλη ἀπετέλουον πηγὴν φορολογίας πρὸς πληρωμὴν τῶν δικαστῶν ἔφερον δὲ τὸ ὄνομα πρυτανεΐαι καὶ παραστάσεις. Ἡ πρυτανεΐα προκατεβάλλετο ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος πρὸ τῆς δίκης, ἡ δὲ ἔλλειψις τῆς προκαταβολῆς συνεπήγετο τὴν ἀπορριψὶν τῆς ἀγωγῆς. Πλὴν τούτων ὑπῆρχε καὶ ἡ παρακαταβολὴ ἧτοι ποσόν τι χρησιμεῦον ὡς ἐγγύησις καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν *Temere litigantes*. Τὰ τέλη ἦσαν ἀναλογικὰ ἧτοι 3 δρ. δι' ὑπόθεσιν ἀπὸ 100 ἕως 1000 δρ. καὶ 30 δρ. δι' ὑπόθεσιν ἀπὸ 1001 μέχρι 10000 δραχ. Ἐπὶ διαφορῶν ἐμβάτευσεν (ἧτοι *missiones in possessionem*) ὡς καὶ ἐπὶ τινῶν δανείων ἡ πρυτανεΐα ἦτο τὸ δέκατον τῆς αἰτουμένης ἀξίας.

Παρὰ Ῥωμαίους ἀρχικῶς ὑπῆρχον αἱ *sportulae*, αἵτινες ἦσαν ἄμεσος ἀμοιβὴ τοῦ διαδίκου πρὸς τὸν δικαστὴν συνισταμένη εἰς δῶρα μικρὰ τροφίμων ἢ καὶ χρημάτων, καὶ ὄντα οἰονεὶ ἀναμοιβὴ τοῦ κόπου, ὃν ὁ δικαστὴς κατέβαλε διὰ τὴν ἀπόφασιν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Καλιγούλα κατὰ τὸν Σουητώσιον (*Suetonius, Caligola cag. XI*) *exigebatur pro litibus atque iudiciis ubicumque conceptis quadragesima summae de qua litigebatur, nec*

sine poena quis composuisse vel dovesse negotium convinceretur - ἧτοι τὸ 1/40 τῆς ἀξίας τῆς δίκης ἐλαμβάνετο παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος ὡς δικαστικά τέλη. Τὴν ἐπαχθὴ ταύτην φορολογίαν κατήργησεν ὁ Γάλλος, ἐφ' οὗ καὶ νομίσματα ἐκόπησαν φέροντα τὰ γράμματα *RQ* ἧτοι *remissa quadragesima* (κατάργησις τῆς τεσσαρακοστῆς.)

Κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κράτεσι τὰ τέλη ἐξεμισθύνοντο ὑπὸ τῶν φεουδαρχῶν πρὸς τοὺς *baillis* (οἵτινες ἦσαν *officiers de justice*), οἵτινες εἰσέπραττον ταῦτα παρὰ τῶν διαδίκων.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν *Communi* ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν μεσαίωνα εἰσέπραττε τὰ τέλη (ὀνομαζόμενα *date*) ἡ *Commune* καὶ ἐπλήρωσε τὸν *console* (δικαστὴν) τὰ τέλη ταῦτα ἐπὶ κληρονομιῶν ἀπετέλουον ἀληθῆ φόρον ἀνερχόμενα εἰς τὸ 1/10 τῆς ὅλης κληρονομίας. Ἀλλὰ κατ' ἀπομιμῆσιν τοῦ κανονικοῦ δικαίου, ἐνθα ἡ ἐκκλησία ἀπένευε τὴν δικαιοσύνην δωρεάν, κατηργήθησαν τὰ τέλη ἐν *Piemont* ἐπὶ τοῦ *Amedeo VIII* Ἀλλ' εἰσήχθησαν αὖθις κατόπιν, ἐν δὲ τῇ *Rota romana* τὰ δικαστικά τέλη εἰσὶν ἀναλογικὰ.

Ἐν Γαλλίᾳ τὸ πρῶτον ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης ἐγένετο δωρεάν ἀλλ' ἀπὸ Λουδοβίκου XII εἰσήχθησαν ἐν Γαλλίᾳ τὰ δικαστικά τέλη ὑπὸ τὸ ὄνομα *epices* (ἀρτύματα), καθόσον τότε τὰ ἀρωματικά ταῦτα ἦσαν λίαν ἀκριβὰ καὶ οἱ διάδικοι ἐδίδον ταῦτα τοῖς δικασταῖς ἀντὶ ἄλλου δώρου. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1564 εἰσέπραττοντο δικαστικά τέλη, αἵτινα ἦσαν 5/100 κατ' ἀρχὰς μὲν προκαταβολικῶς καταβαλλόμενα κατόπιν δὲ μετὰ τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης. Ἀπὸ τοῦ 1771 καταργηθείσης τῆς πωλήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς ἰδιώτας τῶν δημοσίων θέσεων (γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα *venalite des offices*), οἱ δικασταὶ ἐπληρώνοντο ἀπὸ τὸ Κράτος, ὅπερ εἰσέπραττεν αὐτὰ τὰ τέλη.

III

Συγκριτικῶς

Ἐκ τῶν νῦν ἰσχυόντων συστημάτων δικαστικῶν τελῶν τρία εἶνε τὰ οὐσιωδέστερα, τὸ γερμανικόν, τὸ ἰταλικόν καὶ τὸ γαλλικόν, αἵτινα θέ-

(*) Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον ἀριθ. 3)

λομεν πρωτίστως ἐξετάσει ἐνταῦθα, δευτερευόντως δὲ καὶ τὸ σουηδικὸν καὶ τὸ βελγικόν.

Α'. Γερμανικὸν σύστημα.

Τὸ γερμανικὸν σύστημα ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναλογικότητος ἔχον διπλὴν βάσιν τῆς ἀναλογικότητος, ἀφ' ἑνὸς τὴν ἀξίαν τῆς δίκης καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας.

Ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ὑπάρχουσι τρία φρολογικὰ σημεῖα: ἡ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις— ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις— καὶ ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις— ἐφ' ὅσον δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα λάβωσι χώραν ἐν τινὶ δίκῃ ὀφείλεται χωριστὸν τέλος δι' ἕκαστον τούτων οὕτω λ. χ. τὸ τέλος διὰ δίκην ἐκ 250 μαρ. εἶνε κατὰ τὴν κλίμακα 11 μαρ ἐν ἡ ὑπόθεσις συζητηθῆ μόνον καὶ ἐκδοθῆ ὀριστικὴ ἀπόφασις τότε ὁ ἐνάγων πληρόνει 11 μ διὰ τὴν συζήτησιν καὶ 11 διὰ τὴν ἀπόφασιν ἦτοι ἐν ὅλῳ 22, ἐὰν δὲ συζητηθῆ ἡ ὑπόθεσις, ἐκδοθῆ ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως καὶ κατόπιν ὀριστικὴ ἀπόφασις πληρόνει 11 διὰ τὴν συζήτησιν, 1 διὰ τὴν προδικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ 11 διὰ τὴν ὀριστικὴν ἦτοι ἐν συνόλῳ 33. Σημειωτέον ὅτι διὰ τὴν συζήτησιν καὶ τὰς ἀποφάσεις ἀνά ἕν τέλος πληρόνεται εἴτε μία εἴτε πολλὰ συζητήσεις γείνωσιν ὡς καὶ εἴτε μία εἴτε πολλὰ ἀποφάσεις ἐκδοθῶσι.

Ἡ ἀναλογικὴ κλίμαξ ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀξία δίκης	Ποσὸν τέλους
1— 20 μ.	1 μ.
20— 60	2:40
60— 120	4:60
120— 200	7:50
200— 300	11
300— 450	15
450— 650	20
650— 900	26
900— 1200	32
1200— 1600	38
1600— 2100	44
2100— 2700	50
2700— 3400	56
3400— 4300	62
4300— 5400	68
5400— 6700	74
6700— 8200	81
8200— 10000	90

Πέραν τῶν 10,000 προστίθεται ἀνά 2,000 μ. ἀξίας τῆς δίκης ἀνά 10 μ. τέλος.

Ἡ κλίμαξ αὕτη ἀπλῆ ἰσχύει ἐν τῷ πρωτοδίκῳ βαθμῷ Ἄλλὰ δὲν πληρόνεται πάντοτε ἐν τῷ πρωτοδίκῳ βαθμῷ τὸ ἐν τῇ ἄνω κλίμακῃ ἀναγραφόμενον τέλος ἀλλ' ὑπάρχουσι πολλὰ ἐξαιρέσεις, πληρονομένου ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ὀλοκλήρου τέλους ποσοστοῦ οὕτω λ. χ. ἐὰν διαταχθεῖσα ἀπόδειξις δὲν ἐκτελεσθῆ ἢ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν

τῇ κλίμακῃ τέλους: λ. χ. ἐπὶ δίκης ἐκ 4,500 μ. ἢ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς 68 μ. ἀλλ' ἂν ἡ ἀπόδειξις δὲν διεξαχθῆ ὑπόκειται εἰς τὸ ἥμισυ τούτου ἦτοι 34 μ. Ἐπίσης διὰ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει ἀναγνωρίσεως ἢ παραιτήσεως ἢ συμβιβασμοῦ καταβάλλονται τὰ 3]10 τοῦ τέλους. Ἐπὶ δίκων ἐκ συναλλαγματικῶν καταβάλλονται τὰ 6]10 τῆς κλίμακος. Τὰ 5]10 τῆς κλίμακος καταβάλλονται ἐπὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως, ἐπὶ ἐπαναλήψεως διαδικασίας κτλ.

Ἐν τῷ ἐκκλήτῳ βαθμῷ ἐφαρμόζεται ἡ κλίμαξ αὕτη ἀλλ' ἠὺξημένη κατὰ τὸ 1]3, ἐν δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ κατὰ τὸ 1]2. Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ ἐκκλήτῳ δίκῃ δὲν ὑπολογίζεται τέλος προδικαστικῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως κατὰ κανόνα, ἦτοι εἰσπράττεται τέλος συζητήσεως μόνον καὶ ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄλλὰ πῶς ἐξευρίσκειται ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, ἵνα κανονισθῆ τὸ τέλος;

Ὁ Νόμος περὶ δικαστικῶν τελῶν παραπέμπει εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἀστυκῆς Δικονομίας περὶ ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης (Jtreitvergn. land, αἰτινες διατάξεις περιέχονται ἐν τῷ γενικῷ μέρει τῆς δικονομίας (ἄρ. 3—9) καὶ ἐφαρμόζονται ἐπὶ κανονισμοῦ ποσοῦ ἀρμοδιότητος, ἐκκλήτου κλπ.

3.) Ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης ὀρίζεται κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ὅπερ εἴτε αἰτήσῃ εἴτε αὐτεπαγγέλτως διατάσσει περὶ τούτου ἀποδείξεις.

4.) Ἡ ἀξία ὑπολογίζεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς καρποί, τόκοι, ὀφέλεια, ζημίαι καὶ ἐξοδα δὲν συνυπολογίζονται αἰτῶνται παρεμπιπτόντως

5.) Πολλὰ ἀξιώσεις ἐν μιᾷ ἀγωγῇ ἐνασκόμεναι συνυπολογίζονται ἀλλὰ δὲν συνυπολογίζεται ἡ ἀγωγή καὶ ἡ ἀνταγωγή.

6.) Ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης ὀρίζεται ὅταν τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης εἶνε πρᾶγμα διὰ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος, ὅταν εἶνε ἀπαιτήσις διὰ τῆς ἀξίας τῆς ἀπαιτήσεως. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐνεχύρου ἔχη μικροτέραν ἀξίαν λαμβάνηται αὕτη ὑπ' ὄψει.

7.) Ἡ ἀξία τῆς κτηματικῆς δουλείας ὀρίζεται ἐκ τῆς ἀξίας, ἣν ἔχει αὕτη διὰ τὸ δεσπόμενον ἀκίνητον καὶ ἐὰν τὸ ποσόν καθ' ὃ ἡ ἀξία τοῦ δουλεύοντος ἀκινήτου μειοῦται διὰ τῆς δουλείας εἶνε μείζον ὑπολογίζεται τὸ ποσόν τοῦτο.

8.) Ἐὰν δικάζηται ἡ ὑπαρξίς ἢ ἡ διάρκεια μισθώσεως ὑπολογίζεται ὀλόκληρον τὸ μίσθωμα τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως καὶ ἐὰν τὸ εἰκοσιπενταπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος εἶνε μικρότερον, ὑπολογίζεται τὸ εἰκοσιπενταπλάσιον.

9.) Ἡ ἀξία τῶν ἐπαναλαμβανομένων παροχῶν ὑπολογίζεται κατὰ τὴν πρόσδοτον ἐνὸς ἔτους.

Ὁ Νόμος περὶ δικαστικῶν τελῶν περιέχει συμπληρωτικὰς τινὰς διατάξεις τὰς ἐξῆς:

10.) Ἐπὶ μὴ περιουσιακῶν ἀγωγῶν κατὰ κανόνα λογιζέται τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης ὡς ἔχον ἀξίαν 2,000 μ. ἐξαιρετικῶς δὲ καὶ ἡττονος ἢ μείζονος ἀξίας ἀλλ' οὐδέποτε ἔλασσον τῶν 200 μ. οὔτε πλεόν τῶν 50,000 μ. Ἐὰν μετὰ τῆς μὴ περιουσιακῆς ἀγωγῆς ἐνοῦται καὶ ἕτερα περιουσιακὴ πηγαζουσα ἐκ τῆς πρώτης ὑπολογίζεται ἢ μείζων ἀγωγή.

11.) Ἐὰν ἡ ἀγωγή καὶ ἡ ἀνταγωγή ὁσάκις συζητοῦνται ἠνωμένως ἀφορῶσι τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον δίκης, τὰ τέλη ὑπολογίζονται κατὰ τὴν ἀπλῆν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἀγωγή καὶ ἡ ἀνταγωγή δὲν ἀφορῶσι τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον δίκης συνυπολογίζονται. Τὸ αὐτὸ κρατεῖ ὁσάκις ἀντιθέτως ἐνεργοῦνται ἐνδικοῦ μέσα καὶ ταῦτα συνεκδικάζονται ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ (λ. χ. ἐφεσις καὶ ἀντέφεσις.)

12.) Διὰ πράξεις ἀφορώσας μέρος τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, τὰ τέλη ὑπολογίζονται κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ μέρους τούτου (λ. χ. ἐὰν ἡ συζήτησις ἢ ἡ ἀπόφασις περιορίζεται εἰς μέρος τῆς ἀγωγῆς.)

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΩΡ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Πρωτοδίκης καὶ Ὑφηγητῆς

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΛΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἄριθ. 14 (1897) Τμ. Β'.

Εἰσηγητῆς ὁ ἀρεοπαγίτης κ. Α. ΜΑΝΔΡΑΠΗΛΙΔΣ.

Ἐπαλλοτριῶσις κατασχθέντος ἀκινήτου μετὰ κατάσχεσις ἀκυρότης σχετικῆς—ὕπὸ τίνων δύναται προταθῆναι—προσβολὴ ἐκτελέσεως ἕνεκα ἀκυρότητος ὑποθήκης ἑτέρου πιστωτοῦ—Γράπεζα—ἀκριβῆς περιγραφή ἐνοποθήκου—τρίτος διακάτοχος κατασχθέντος ἐνοποθήκου—ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ἐκτελέσεως κατ' αὐτοῦ ἔννοια ἀρθ. 756 § 1 Πολ. Δικ.

Ἐπειδὴ καὶ μὲν κατὰ τὸ ἀρθρον 963 τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸν ὀφειλέτην δηλοποιήσεως τῆς κατασχέσεως αἱ παρ' αὐτοῦ διομολογηθεῖσαι ἐπὶ τοῦ κατασχθέντος ὑποθήκαι εἰσὶν αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι, ἐκ τοῦ σκοποῦ ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης κειμένης προδήλως ἐπὶ προστασίᾳ τῶν μὴ προνομιοῦχων ἀπαιτήσεων αἵτινες ἕνεκα παραχωρήσεως τοιούτων ὑποθηκῶν ἤθελον ἀποκλειεσθαι τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, συνάγεται προφανῶς ὅτι ἡ ἀκυρότης διετάχθη πρὸς τὸ συμπέρον τῶν ἐγγχειρογράφων πιστωτῶν μὴ δυναμένη ἐπομένως νὰ προταθῆ μῆτε ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ὡς μὴ διαταχθεῖσα ὑπὲρ αὐτοῦ μηδ' ὀρώσα

τὴν δημοσίαν τάξιν μῆτε ὑπὸ τοῦ ἀγοράσαντος τὸ ἐνοπόθηκον εἰδικοῦ διαδόχου του εἰς ὃν μεταβαίνει τὸ πωληθὲν μετὰ τοῦ πραγματικοῦ βάρους τῆς ὑποθήκης τῆς ὑποχρεούσης τὸν ἐξ οὗ ἔλκει τὰ ἑαυτοῦ δίκαια πωλητήν. (*) Ὅθεν ἐν προκειμένῳ ὁ ἐκκαλῶν ὡς ἀγοράσας παρὰ τοῦ καταδικωμένου ὀφειλέτου τὰ ἐπίδικα, καίπερ ὑπὸ τοῦ ἰδίου μετὰ τὴν δηλοποίησιν τῆς κατασχέσεως προὑποθηκευθέντα τῷ ἐπισπεύδοντι δὲν δικαιοῦται κατὰ τὰ ἐκτεθέντα νὰ προτείνῃ τὴν ὑπὸ τοῦ διαλειφθέντος ἄρθρου προνοουμένην ἀκυρότητα τῆς τοιαύτης ὑποθήκης, δὲν δικαιοῦται δ' ὡσαύτως νὰ προτείνῃ ταύτην οὐδ' ὡς ἐκδοχέυς τῆς προκατασχούσης τὰ αὐτὰ κτήματα ἐνοποθήκου πιστωτριάς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καθ' ὃ μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ πλείονα τῆς ἐκχωρητριάς δικαιώματα, ἥτις ἐκτὸς ὅτι κεκτημένη ἐπικρατεστέραν ὑποθήκην δὲν ἠδύνατο ἐλλείψει συμπερόντος νὰ ἐπικαλεσθῆ οὐδὲ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκυρότητα τῆς ἐπομένης τῇ τάξει ὑποθήκης τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἄτε μηδαμῶς ἐπηρεαζούσης τὰ δίκαιά της, ἀλλὰ πρὸ πάντων δὲν ἠδύνατο νὰ προτείνῃ ταύτην πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ἐπιβληθείσης ἐπὶ τοῦ ἐνοποθήκου κατασχέσεως ὡς πράττει ὁ ἐκκαλῶν, μηδὲ ὡς δικαιομένη νὰ προσβάλλῃ ὡς ἄκυρον τὴν παρ' ἑτέρου ἐνοποθήκου πιστωτοῦ ἐνεργουμένην ἐκτέλεσιν ἕνεκεν ἀκυρότητος τῆς ὑποθήκης αὐτοῦ μηδ' ἡ προσηγηθεῖσα ἐπιταγὴ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκτελεστικαὶ πράξεις παρεῖχον καθ' ἑαυτὰς δικαίωμα τῇ Τραπεζῇ νὰ προτείνῃ τὴν ἀκυρότητα τῆς ὑποθήκης τοῦ ἐπισπεύδοντος πλην ἐὰν ἀγομένης εἰς πέρας τῆς ἐκτελέσεως ἐκείνης ἤθελε ἀπαιτηθῆ τούτο πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς πιστώσεώς της. Ἐκ δὲ τῆς προσαγομένης ἐγγραφῆς τῆς αὐτῆς ὑποθήκης ἐξάγεται ὅτι τὰ ἐν ὑποθήκῃ περιγράφονται ἐπαρκῶς κατὰ τε τὸ εἶδος καὶ τὴν θέσιν προκυπτούσης ἐνεῦθεν ἀποχρώντως τῆς ταυτότητος αὐτῶν ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἀρθρον 80 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν Νόμου καὶ ἀστήρικτος ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου προταθεῖσα περὶ ἀκυρότητος τῆς ἐγγραφῆς ἔνστασις ὀρθῶς ἄρα τὸ Πρωτοδικεῖον εἰ καὶ δι' ἄλλους

(*) Τὴν ἐκ τοῦ ἀρθρ. 686 τῆς Γαλλικῆς Πολιτ. Δικ. ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ τῆς ἡμετέρας Δικ. 963 ἀκυρότητα χαρακτηρίζουσι οἱ Γάλλοι Συγγραφεῖς ὡς σχετικὴν πρὸς. carré Proced. civil quest 2325 δις σ. 206 τόμ. IV τῆς 3ης ἐκδόσεως. καὶ quest 229 i καὶ ἐπόμ. τόμ. V vol I τῆς 4ης ἐκδ.—Garsonnet τόμ. IV § 665—ὡς δέχεται καὶ ἡ ἄνω ἀπόφασις—πρὸς. ὁμοίας Α Π 140 (49) 251 (53) 241 (54) 265 57 72 (58 128 88) ἐμ. Α σ. 565 122 (90) Α σ. 264 κφετ. Ἄθην. 1947 (90) Β. σ. 135. 252 93) Δ. σ. 208 4 309 (93) Δ. σελ. 234, 725 (93 Δ. σελ. 314 2,880 (93) Κ σ. 12. 55 94) Στ. σ. 27 500 95) Στ. σ. 524. 188 95 Ζ. σ. 157, 1107 96) Ζ. σ. 526. Γνωμ. Δ. σ. 349 καὶ Ζ. σ. 616.—Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονοῦμεν ὅτι αἱ ἀκυρότητες εἶναι ἀπόλυτοι παρ' ἡμῖν (ὄρα καὶ Οἰκονομ. Πολ. Δικ. § 272 σελ. 924 σημ. 10 τῆς Β'. ἐκδόσεως).